

1. Најважнији српски средњовековни правни споменик, проглашен 1349. године и допуњен 1354. године је:

- а) Законоправило Светог Саве
- б) Синтагма Матије Властара
- в) Номоканон
- д) Душанов законик**

2. Средњовековна Србија је коначно потпала под турску власт 1459. године. Последњи српски владар, чија је престоница била у Смедереву, био је:

- а) деспот Ђурађ Бранковић**
- б) кнез Лазар Хребељановић
- в) деспот Стефан Лазаревић

3. Сретење - дан државности Републике Србије слави се 15. и 16. фебруара као дансећања на:

- а) дан дизања Другог српског устанка у Такову (1815)
- б) дан дизања Првог српског устанка у Орашцу (1804) и дан доношења првог устава Кнежевине Србије – Сретењског устава у Крагујевцу (1835)**
- в) дан доношења Сретењског устава у Крагујевцу (1835)

4. Народна скупштина је у Србији по први пут постала законодавно тело (добила властдоношења закона) на основу:

- а) Намесничког устава од 1869. године**
- б) Сретењског устава од 1835. године
- в) Устава од 1888. Године

5. Кнежевина Србија је добила признање државне независности 1878. године на:

- а) Берлинском конгресу**
- б) Бечком конгресу
- в) Париском конгресу

6. После Балканских ратова (1912-13) читав простор Балкана је ослобођен одОтоманске империје, а Краљевина Србија је добила територијално проширење наобласти тзв. Старе Србије, које су чинила подручја:

- а) Косова и Рашке области (Санџака)**
- б) Македоније, Косова и Рашке области
- в) Косова и Метохије

7. 20. јула 1917. године између српске владе и представника Југословенског одбора (организације сачињене од политичара са простора под влашћу Аустро-Угарске) потписана је Крфска декларација којом је настала:

- а) Држава Словенаца, Хрвата и Срба
- б) Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца**
- с) Унија Срба, Хрвата и Словенаца

8. Према Уставу Федеративне Народне Републике Југославије (ФНРЈ) од 1946. године иУставу Народне Републике Србије од 1947. године у Србији су постојале:

- а) Аутономна покрајина Војводина и Аутономна покрајина Косово
- б) Аутономна покрајина Војводина и Аутономна покрајина Косово и Метохија**
- в) Аутономна покрајина Војводина и Аутономна косовско-метохијска област

9. Име Федеративне Народне Републике Југославије промењено је у Социјалистичка Федеративна Република Југославија (СФРЈ) Уставом СФРЈ од:

а) 1974. године

б) 1963. године

в) 1953. Године

10. По распаду државе СФРЈ, Србија и Црна Гора су 1992. године основале савезну државу која је добила званични назив:

а) Државна заједница Србије и Црне Горе

б) Савезна Република Југославија

в) Југославија

11. После Устава, највиши општи правни акти су:

а) закони

б) потврђени међународни уговори

в) уредбе Владе

12. Ако су одредбе два закона истог степена општости у сукобу (уређују исто питање на различит начин), при чему је један од њих донет 2015. године а други 2018. године, примениће се:

а) старији закон јер је раније донет

б) новији закон

в) о томе ће морати да одлучи Народна скупштина

13. Када постоје општији закон (lex generalis) и посебан закон (lex specialis) у истој области (на пример, закон који уређује општи управни поступак и закон који уређује поступак у одређеној врсти управних ствари, нпр. царински поступак), најпре ће се применити:

а) општији закон јер је системског карактера

б) посебан закон

в) ниједан

14. О несагласности закона са Уставом, као и подзаконских аката са законом, одлучује:

а) Народна скупштина

б) Врховни и сваки други суд пред којим се то питање постави

в) Уставни суд

15. Подзаконски и други општи акти у Републици Србији морају бити у сагласности са:

а) Уставом

б) Уставом, законом, потврђеним међународним уговором и општеприхваћеним начелима међународног права

в) Другим уредбама

16. Владавина права најпре значи:

а) првенство права у односу на политику

б) повиновање свих органа власти праву

в) обавезу органа управе да се потчињавају законодавцу и Влади

17. Листа људских и мањинска права зајемчених Уставом може бити проширена (увођењем нових права која не познаје Устав) на следећи начин:

а) путем потврђеног међународног уговора

б) путем потврђеног међународног уговора и доношењем закона

в) само путем доношења амандмана на Устав (тј. изменама и допунама Устава)

18. Пред органима управе могу да самостално предузимају процесне радње лица која:
а. пословно способна (способност самосталног одлучивања о својим правима и обавезама) што се стиче пунолетством
б. лица старија од 16 година
19. Пословна способност (способност самосталног одлучивања о својим правима и обавезама) стиче се пунолетством. Лица која су пунолетна могу у поступку предорганима управе да самостално предузимају процесне радње, изузев када им јепословна способност одузета или ограничена:
а) одлуком надлежног суда
б) одлуком надлежног центра за социјални рад
в) одлуком надлежног општинског органа управе
20. Најважнији европски документ о људским правима јесте:
а) Декларација о људским правима
б) Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода
в) Европска социјална повеља
21. Грађанин Републике Србије може се обратити Европском суду за људска права ради заштите свог права пошто:
а) искористи сва правна средства за заштиту пред домаћим судовима
б) искористи сва правна средства за заштиту пред домаћим органима, укључујући и уставну жалбу пред Уставним судом
22. Прве политичке странке у Србији званично се оснивају почев од:
а) краја 18. века
б) средине 19. века
в) на почетку 20. Века
23. Политички плурализам (вишестраначје) поново је уведен у Републици Србији:
а) 1992. године
б) 1990. године
в) 2000. године
24. Чланови политичких странака не могу бити:
а) судије, јавни тужиоци, судије Уставног суда, Заштитник грађана, припадници полиције и војске, као и друга лица за која то одреди закон
б) судије и јавни тужиоци
в) сви носиоци јавних функција
25. Рад политичке странке, синдикалне организације или удружења грађана може својом одлуком забранити:
а) Уставни суд
б) Влада
в) Народна скупштина
26. Лица са бирачким правом која се налазе на издржавању казне затвора:
а) имају право да гласају на парламентарним, председничким и локалним изборима
б) имају право да гласају само на локалним изборима
в) немају право да гласају док су у затвору

27. У вођењу спољне политике, Република Србија се руководи:

- а) општепризнатим принципима и правилима међународног права
- б) спољном политиком Европске уније
- в) ослоњем на традиционалне пријатељске везе са појединим земљама

28. Израз „дипломатско-конзуларно представништво Републике Србије“ односи се на:

- а) амбасаде Републике Србије
- б) амбасаде и конзулате Републике Србије
- в) амбасаде, конзулате и мисије Републике Србије

29. Републику Србију представља у земљи и иностранству:

- а) председник Владе
- б) председник Републике
- в) председник Владе и председник Републике

30. Једно од најлепших дела српског и европског средњовековног сликарства јесте фреска Бели анђеоло која се налази у манастиру:

- а) Студеница
- б) Милешева
- в) Сопоћани

31. Први министар (попечитељ) просвете у Србији (1811) био је просветитељ и највећисрпски књижевник 18. века, чије је име:

- а) Иван Југовић
- б) Димитрије (Доситеј) Обрадовић
- в) Димитрије Давидовић

32. Прва виша школа у Србији био је Лицеј (Лицеум Књажевства сербског), основан у Крагујевцу 1838. године, а у првим годинама његовог рада међу професорима био је и један професор права који је познатији као књижевник (комедиограф). Његово име је:

- а) Јован Стерија Поповић
- б) Матија Бан
- в) Сима Милутиновић Сарајлија

33. Бен Акиба је псеудоним једног од наведених писаца, и то:

- а) Бранислава Нушића
- б) Бранка Ћопића
- в) Лазе Костића

34. Српски физичар и хемичар, оснивач Института за нуклеарне науке „Винча“ и каснијепредседник САНУ, био је пред Други светски рат, заједно са француском научницом Иреном Жолио-Кири, предложен за Нобелову награду (нису је добили). Његово име је:

- а) Михаило Петровић
- б) Павле Савић
- в) Милутин Миланковић

35. Српски и амерички научник (1858-1935), проналазач и професор на Универзитету Колумбија, добио Пулицерову награду за аутобиографско дело „From immigrant to inventor“. Његово име је:

- а) Никола Тесла
- б) Милутин Миланковић
- в) Михајло Пупин

36. Тврдња, односно исказ који се не доказује, јер се узима као тачан, назива се:

- а) **аксиом**
- б) теорема
- в) хипотеза

37. Зграда Народног позоришта у Београду изграђена је 1869. године, на основу одлуке коју је донео:

- а) кнез Милош Обреновић
- б) кнез Милан Обреновић
- в) кнез Михаило Обреновић

38. Најстарија српска књижевна, културна и научна институција Матица српска налази се у:

- а) **Новом Саду**
- б) Сремским Карловцима
- в) Београду

39. Ако су приходи буџета већи од расхода, вишак средстава назива се:

- а) буџетски дефицит
- б) **буџетски суфицит**
- в) буџетски оптимум

40. Појам „јавне службе“ обухвата:

- а) службе и државне органе који пружају јавне услуге
- б) **јавне установе, јавна предузећа и друге облике организовања**
- в) агенције и посебне организације

41. Поступак јавних набавки дужни су да спроводе:

- а) сви државни органи
- б) **сви корисници јавних средстава**
- в) сви органи власти

42. Предмет јавних набавки су:

- а) **добра, услуге и уступање радова**
- б) покретне и непокретне ствари
- в) куповина, лизинг и закуп добара

43. У поступку експропријације остварује се:

- а) продаја непокретности у јавној својини
- б) продаја непокретности у приватној својини
- в) **принудно претварање приватне у јавну својину, уз правичну накнаду**

44. Највише инвестиција у Србији од 2000. године до данас потиче из:

- а) Русије
- б) **земаља ЕУ**
- в) Кине

45. Врсте послова државне управе (седам група послова) одређене су у:

- а) **Закону о државној управи**
- б) Закону о министарствима
- в) Уставу

46. Када два или више органа државне управе сматрају да су надлежни за исти конкретан посао (на пример, за издавање неке дозволе) или да ни један од њих није надлежан, постојаће сукоб надлежности. Тај сукоб решава:

а) Влада

б) Уставни суд

в) руководиоца вишег органа државне управе

47. Прописи за извршавање закона које доносе органи државне управе потпадају под контролу уставности и законитости, коју врши:

а) Уставни суд

б) Влада

в) највиши суд у Републици Србији

48. Органи државне управе решавају у управним стварима по правилима:

а) општег и посебног управног поступка

б) грађанског поступка

в) судског поступка

49. Странка која није задовољна решењем донетим по њеној жалби може:

а) поднети уставну жалбу Уставном суду

б) поднети нову жалбу другостепеном органу управе

в) поднети тужбу Управном суду

50. Када орган управе не донесе никакво решење у законском року или о њему необавести странку, а поступак је покренут захтевом странке, та ситуација се назива:

а) „ћутање управе“

б) „пропуштање рока“

в) „немар управе“

51. Уговори које органи државне управе, када је то предвиђено законом, закључују са приватним лицима (странкама), називају се:

а) концесиони уговори

б) управни уговори

в) уговори о јавно-приватном партнерству

52. На основу података из јавних евиденција, органи управе и други овлашћени субјекти издају:

а) уверења и друге јавне исправе

б) уверења

в) решења

53. Примери јавних исправа су:

а) тестамент, уговор, пословне књиге

б) уверење о приходима по члану домаћинства, лекарско уверење

в) уверење о неосуђиваности, уверење да се не води истрага

54. Инспекцијски надзор обавља се:

а) путем инспекцијског увида

б) путем канцеларијског надзора

в) путем инспекцијског прегледа и као канцеларијски надзор

55. Када у вршењу инспекцијског надзора утврди да је физичко лице починило прекршај за који се може изрећи новчана казна, инспектор има право да:

а) наплати прописану новчану казну на лицу места

б) изда прекршајни налог

в) нареди плаћање прописане новчане казне у одређеном року

56. Јавне службе могу да оснивају:

а) само органи Републике Србије

б) Република Србија, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе

в) Република Србија, аутономне покрајине, општине, градови и град Београд

57. Послови израде анализа, извештаја и информација и слични послови органа државне управе спадају у:

а) стручне послове

б) истраживачке послове

в) остале управне послове

58. Развојни послови органа државне управе су послови:

а) предлагања политике развоја у одговарајућим областима

б) подстицања и усмеравања развоја у складу са политиком Владе

в) иницирања развојних пројеката

59. Повревање појединих послова државне управе врши се:

а) уредбом Владе

б) одлуком надлежног министра

в) законом

60. После поверавања послова државне управе неком од ималаца јавних овлашћења, одговорност за обављање тих послова:

а) прелази на имаоца јавног овлашћења коме су послови поверени

б) остаје задржана код Владе и органа државне управе

в) прелази на руководећи орган имаоца јавног овлашћења

61. Примена електронских средстава у обављању послова органа државне управе означава се скраћеницом:

а) е-управа

б) информатичка управа

в) е-влада

62. На поднету притужбу на свој рад и на неправилан однос запослених, орган државне управе дужан је да подносиоцу притужбе одговори ако је подносилац захтевао одговор, и то у року од:

а) 30 дана

б) 15 дана

в) 60 дана

63. Средства за финансирање рада органа државне управе обезбеђују се у буџету Републике, а годишњи износ средстава за поједини од органа назива се:

а) буџетска апропријација

б) буџетска дотација

в) буџетски трансфер

64. За располагање средствима за финансирање рада органа државне управе овлашћен је и одговоран:

а) орган интерне контроле

б) руководилац органа државне управе

в) руководилац службе за рачуноводство

65. Органи државне управе се оснивају (и укидају):

- а) законом**
- б) одлуком Владе
- в) уредбом Владе

66. Органи државне управе се оснивају у следећим облицима:

- а) министарства и управне организације
- б) министарства, органи управе у саставу министарстава и посебне организације**
- б) министарства, службе Владе и јавне агенције

67. Министре именује и разрешава:

- а) Влада
- б) председник Владе
- в) Народна скупштина**

68. Једног или више државних секретара у министарству поставља и разрешава:

- а) министар
- б) Влада на предлог министра**
- в) Влада на предлог председника Владе

69. Помоћник министра руководи сектором као заокруженом облашћу рада, а секретар министарства помаже министру у управљању кадровским, финансијским, информатичким и сличним питањима и др. Поставља их Влада на пет година, на предлог министра. Помоћник министра и секретар министарства су:

- а) функционери
- б) државни службеници на положају**
- в) државни службеници

70. Министар може именовати своје посебне саветнике, којим може бити највише:

- а) три**
- б) пет
- в) седам

71. Директор органа у саставу министарства одговара за свој рад:

- а) Влади
- б) министру**
- в) Народној скупштини

72. За усмеревање рада органа у саставу министарства и доношење прописа из његовог делокруга овлашћен је:

- а) директор тог органа
- б) министар**
- в) Влада

73. За усклађивање рада подручних јединица органа државне управе у управном округу задужен је:

- а) министар надлежан за државну управу
- б) начелник округа**
- в) председник управног округа

74. Као подручне јединице Министарства унутрашњих послова, за сваку општину постоје:

- а) полицијске подручне управе
- б) полицијске станице**
- в) секретаријати унутрашњих послова

75. Статус правног лица могу по изузетку, тј. кад је то одређено законом, имати:

а) сва три облика органа државне управе

б) само органи у саставу министарства и посебне организације

в) само министарства

76. За заштиту имовинских права и интереса Републике Србије и, с тим у вези, за заступање органа државне управе надлежно је:

а) Државно правобранилаштво

б) Републичко јавно тужилаштво

в) министарство надлежно за послове финансија

77. Начела за унутрашње уређење и систематизацију радних места у органима државне управе прописује:

а) Народна скупштина законом

б) Влада уредбом

в) министарство надлежно за државну управу

78. Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места доноси:

а) министар за министарство и орган у саставу министарства, а директор посебне организације за ту организацију

б) руководилац органа државне управе

в) Влада

79. Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места не може ступити на снагу:

а) док на њега Влада не да сагласност

б) док га доносилац не потпише

в) док се не објави у „Службеном гласнику Републике Србије“

80. Руководилац органа државне управе може да издаје акте којима одређује начин рада, поступања и понашања запослених у органу државне управе, а ти акти носе назив:

а) смерница

б) директива

в) наређења

81. У органима државне управе могу се организовати унутрашње организационе јединице, које се разликују на:

а) основне, посебне и уже организационе јединице

б) основне и уже организационе јединице

в) организационе јединице првог и другог нивоа

82. Систематизацијом се утврђује:

а) број радних места и извршилаца, описи послова радних места и посебни услови за обављање послова

б) распоред послова и задатака на унутрашње организационе јединице и извршиоце

в) систем обављања послова и задатака

83. Основни облик у коме се организују покрајински органи управе у АП Војводини јесу:

а) покрајинска министарства

б) покрајински секретаријати

в) покрајински заводи

84. Градска управа се може организовати:

- а) у управе за поједине области
- б) у највише 10 управа за одређене области
- в) у највише 15 управа за одређене области

85. Радом општинске и градске управе (било јединствене било за поједине области) руководи:

- а) секретар општине, односно града
- б) начелник управе**
- в) председник општине, односно градоначелник

86. Месна канцеларија је:

- а) орган месне заједнице
- б) подручни орган општинске или градске управе**
- в) орган сеоске самоуправе

87. Према уставном начелу поделе власти, уређење власти почива на подели власти на законодавну, извршну и судску, па би органи државне управе:

- а) чинили посебну, четврту власт (управна власт)
- б) чинили део извршне власти, чији је носилац Влада**
- в) чинили органе који не представљају органе власти

88. Из начела самосталности органа државне управе произлази да они приликом поступања у управним стварима:

- а) имају самосталност, али у оквиру налога добијених од Владе
- б) имају самосталност при вођењу поступка и доношењу решења, у оквиру својих законских овлашћења**
- в) поступају самостално у оквиру политике Владе

89. Начело самосталности органа државне управе у односу на рад државних службеника значи да:

- а) нико не сме вршити утицај на државног службеника да нешто чини или не чини супротно прописима**
- б) државни службеник ужива независност у свом раду
- в) државни службеник ужива пуну самосталност у свом раду

90. Начело законитости управе (члан 198. Устава) обавезује све државне органе, имаоце јавних овлашћења, покрајинске, општинске и градске органе да:

- а) њихови појединачни акти морају бити засновани на закону
- б) њихови појединачни акти и радње морају бити засновани на закону**
- в) њихови општи акти морају бити засновани на закону

91. Законитост коначних појединачних аката којима се одлучује о праву, обавези или на закону заснованом интересу подлеже преиспитивању пред:

- а) Уставним судом
- б) судом опште надлежности
- в) судом у управном спору, осим када је законом предвиђена другачија судска заштита**

92. Појединачни правни акти (управни акти) и радње управних органа могу бити незаконити:

- а) само у погледу њихове садржине
- б) у погледу њихове садржине и облика (форме)
- в) у погледу њихове садржине, облика и поступка у коме су донети, односно у коме су радње предузете**

93. У појединим управним стварима органи могу бити законом овлашћени да одлучују по слободној оцени. Тада су дужни да:

- а) **одлуче у границама законом датог овлашћења и сагласно циљу због кога је овлашћење дато**
- б) одлуче онако како налазе да је целисходно
- в) одлуче сагласно утврђеној политици Владе

94. У циљу правне сигурности и остварења једнакости пред законом, управни органи су дужни да при поступању у управним стварима воде рачуна и о ранијим одлукама донетим у истим или сличним управним стварима (члан 5. став 3. Закона о општем управном поступку). То начело јесте начело:

- а) једнакости странака у управном поступању
- б) **предвидивости или легитимних очекивања странака**
- в) недискриминације странака

95. Устав утврђује начело забране сукоба интереса, а оно у односу на органе државне управе подразумева:

- а) да функционери и запослени у органима државне управе не могу вршити ни једну другу функцију
- б) да функционери у органима државне управе не могу вршити другу функцију
- в) **да функционери и запослени у органима државне управе не могу вршити другу државну или јавну функцију или обављати друге послове за које је прописано да су у сукобу са њиховим својством, као и да не могу притом деловати у корист својих приватних интереса**

96. О уставној обавези Републике Србије да штити права и интересе својих држављана у иностранству стара се првенствено:

- а) **министарство надлежно за спољне послове**
- б) сваки орган државне управе у оквиру свог делокруга
- в) орган државне управе надлежан за послове дијаспоре

97. При вршењу законских овлашћења којима се ограничавају поједина људска права, органи државне управе су дужни да поштују начело сразмерности (члан 20. Устава), а ово начело обавезује органе државне управе да:

- а) примењују мере ограничења права строго по закону
- б) **обим ограничења права буде што мањи, односно само онај који је неопходан да се задовољи уставна сврха ограничења права по мерилима демократском друштва**
- в) примењују мере ограничења права док странка не пристане да испуни своје обавезе

98. Закон о државној управи такође обавезује органе државне управе да при решавању у управном поступку и предузимању управних радњи поштују начело сразмерности, и то тако што су дужни да:

- а) **користе она средства која су за странку најповољнија ако се и њима постижу сврха и циљ закона**
- б) користе она средства којима се најефикасније постижу сврха и циљ закона
- в) користе она средства којима се задаци најбрже извршавају да би ограничење права трајало што краће времена

99. Закон о државној управи обавезује органе државне управе на поштовање странака, а под тим подразумева:

- а) уљудно понашање према странкама
- б) **поштовање личности и достојанства странака**
- в) понашање према странкама с поштовањем

100. Дужност непристрасног поступања органа државне управе и државних службеника израз је уставних начела о:

а) једнакости свих људи и забрани дискриминације

б) забрани сукоба интереса и забрани повлашћивања странака

в) једнаком положају припадника српског народа и свих грађана који живе у Србији

101. Непристрасно поступање органа државне управе и државних службеника значи:

а) не пристајати на противничке или поклоне од странака и не тражити их

б) не држати никоме страну, бити објективан

в) не чинити ништа што би вређало странке

102. Давање предности трудницама или особама са физичким инвалидитетом у поступању органа државне управе и државних службеника (на пример, када чекају у реду за пријем странака):

а) не представља акт дискриминације

б) представља акт дискриминације

в) представља акт позитивне дискриминације

103. Обавезивање органа државне управе и државних службеника да поступају стручно односи се на:

а) дужност поступања према правилима струке у обављању свих послова

б) дужност стручног оспособљавања државних службеника

в) дужност давања стручних објашњења о примени закона

104. Начело о политичкој неутралности органа државне управе и државних службеника обавезује их:

а) да у поступању не фаворизују странке које тренутно чине Владу

б) да у поступању не показују лошу вољу према странкама које се налазе у опозицији према Влади

в) да се у поступању и вршењу своје дужности држе политички неутрално

105. Ради остваривања начела политичке неутралности, Кодекс понашања државних службеника додатно им забрањује:

а) да присуствују јавним скуповима политичких странака

б) да у службеним просторијама носе и истичу обележја политичких странака и њихов пропагандни материјал или да утичу на политичко опредељење других службеника и намештеника

в) да ван посла критикују политику Владе

106. У циљу једнаке заштите права свих странака, у основним начелима Закона о општем управном поступку управни органи су обавезани да пружају помоћ странкама, тј. да их поуче о правима која им припадају и последицама појединих радњи и пропуштања која би могла бити на штету тих права. Та се обавеза односи на:

а) све странке

б) неупућене и неке странке

в) странке које немају адвоката као пуномоћника

107. Ради заштите права странака, Закон о општем управном поступку садржи и начело према коме је управни орган дужан да омогући странкама да што лакше заштите и остваре своја права и правне интересе. Међутим, то не може бити на штету:

а) права и правних интереса трећих лица

б) јавног интереса

в) права и правних интереса трећих лица, ни јавног интереса

108. Начело делотворности управног поступка садржано је у Закону о општем управном поступку (члан 9. став 1) и оно обавезује управне органе да странкама омогуће да:

а) успешно и целовито остваре и заштите права и правне интересе

б) лако остварују права и правних интереса

в) брзо и несметано остварују права и правне интересе

109. Начело економичности поступка у Закону о општем управном поступку (члан 9. став 2) обавезује управне органе да:

а) странкама омогуће да успешно и целовите остваре и заштите своја права

б) поступак воде без одуговлачења и уз што мање трошкова по странку и друге учеснике поступка

в) од странака траже само оне податке о којима се не води службена евиденција

110. Ако странка не зна језик поступка, мора јој се дозволити да користи свој језик у поступку (члан 199. Устава), а орган државне управе ће:

а) обезбедити преводиоца о свом трошку

б) обезбедити преводиоца о трошку странке

в) наложити странки да обезбеди преводиоца

111. Према начелу слободне оцене доказа, овлашћено службено лице које води поступак:

а) по свом уверењу одлучује које чињенице узима као доказане

б) слободно оцењује да ли су јавне исправе ваљани докази

в) слободно оцењује шта је истина а шта није

112. Органи државне управе могу да прикупљају, држе, обрађују и користе податке о личности само:

а) када су им они потребни за обављање послова из њиховог делокруга

б) када су на то овлашћени законом

в) када им странке дају податке

113. Орган државне управе може да користи податке о личности само у законите сврхе за које су прикупљени, а поред тога се ти подаци могу користити за потребе:

а) вођења кривичног поступка или заштите безбедности Републике Србије

б) обављања других послова у органима државне управе

в) информисања медија

114. Према начелу јавности рада органа државне управе (члан 11. Закона о државној управи), ти органи су дужни да:

а) јавности омогуће увид у свој рад, према закону којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја

б) јавности периодично дају информације о свом раду

в) поднесу извештај о свом раду

115. Државни службеник јесте/није лично одговоран за законитост, стручност и делотворност свог рада:

а) јесте

б) није

в) одговоран је његов старешина, а не он лично

116. Начело о једнакој доступности радних места утврђује да су при запошљавању у државни орган кандидатима под једнаким условима доступна сва радна места, а да избор кандидата зависи од:

а) утиска који оставе на интервјуу

б) радне биографије

в) провере компетенција

117. Из уставних начела о једнакости свих пред законом и забрани дискриминације произашла је и гаранција једнакости државних службеника у погледу одлучивања о њиховом напредовању и награђивању и остваривању њихове правне заштите (члан 11. Закона о државним службеницима).

Ова једнакост значи:

- а) да ће сви службеници напредовати једнаким темпом и имати исте плате
- б) да ће сви службеници напредовати једнаким темпом, имати исте плате и једнаку правну заштиту
- в) да се напредовање, награђивање и правна заштита службеника одвијају под условима једнаким за све**

118. Начело о напредовању државних службеника утврђује да напредовање зависи од:

- а) резултата радне успешности и потреба државног органа**
- б) стручности и резултата рада
- в) потреба државног органа

119. Државни службеници су сви који раде у државним органима, осим:

- а) намештеника
- б) функционера и намештеника**
- в) службеника који су запослени на одређено време

120. Намештеник је лице чије се радно место у државном органу састоји од:

- а) пратећих помоћно-техничких послова**
- б) рачуноводствених и административних послова
- в) секретарских послова

121. Државни службеници у органима државне управе су:

- а) лица која обављају послове из делокруга органа
- б) лица која обављају послове из делокруга органа и одређене с њима повезане послове**
- в) лица која нису функционери

122. У службеничком систему разликују се две категорије државних службеника, и то:

- а) државни службеници на положају и државни службеници на извршилачким радним местима**
- б) државни службеници и намештеници
- в) државни службеници са завршеним факултетом и остали

123. Категорија државних службеника на положају у министарствима обухвата:

- а) помоћнике министра и секретара министарства**
- б) државне секретаре, помоћнике министра и секретара министарства
- в) све које поставља Влада

124. Радна места државних службеника на извршилачким местима разврставају се по звањима. За оне са завршеним основним академским студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, мастер академским студијама, специјалистичким академским студијама, специјалистичким струковним студијама, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету звања су:

- а) сарадник, виши саветник и самостални саветник
- б) млађи саветник, саветник, самостални саветник и виши саветник**
- в) млађи референт, саветник и виши саветник

125. Звања државних службеника са завршеним основним академским студијама у обиму од 180 ЕСПБ бодова, основним струковним студијама, односно на студијама у трајању до три године су:

- а) референт и виши референт
- б) саветник и референт
- в) млађи сарадник и сарадник**

126. Звања државних службеника са средњом школском спремом су:

- а) млађи референт и референт**
- б) млађи референт, референт и виши референт
- в) сарадник и виши сарадник

127. Као државни службеник не може се запослити лице:

- а) које има сметње у говору
- б) које је осуђивано
- в) коме је престао радни однос у државном органу због теже повреде радне дужности или је осуђивано на казну затвора у трајању дужем од 6 месеци**

128. Приправник се током приправничког стажа налази на:

- а) стручном оспособљавању**
- б) стручном усавршавању
- в) стручној обуци

129. Пробни рад је обавезан за све:

- а) који заснивају радни однос на неодређено време
- б) који први пут заснивају радни однос у државном органу, а нису приправници, нити раде у кабинету**
- в) који нису били приправници у државном органу

130. Закон о државним службеницима утврђује одређени број права државних службеника (чланови 12 до 17, као и поједине друге одредбе), а поред тих права, државни службеници имају и друга права која се утврђују:

- а) општим прописима о раду и посебним колективним уговором за државне органе**
- б) Правилником о организацији и систематизацији
- в) уредбом Владе

131. Поједина права државних службеника у одређеним државним органима могу се, зависно од природе њихових послова, уредити и друкчије (од уређења у Закону о државним службеницима). Такво уређење се врши:

- а) уредбом Владе
- б) Правилником о радним односима
- в) законом**

132. Право на одговарајуће услове рада државног службеника, поред права на услове рада који му неће угрозити живот и здравље, на техничке и друге услове потребне за рад), укључује и:

- а) право на заштиту од претњи, напада и свих врста угрожавања безбедности на раду**
- б) право на заштиту од мобинга
- в) право на заштиту од примедба странака на његов рачун

133. Право на примања државног службеника обухвата право на плату, накнаде и друга примања према закону који уређује плате државних службеника. Плата се одређује:

- а) множењем коефицијента одговарајуће платне групе у коју је службеник разврстан са основицом за обрачун и исплату плата**
- б) сабирањем основне плате за одговарајућу платну групу са додацима на плату, накнадама плате и накнадама трошкова
- в) сабирањем основне плате са накнадама плате

134. Право на одморе и одсуства обухвата право на:

- а) дневни и годишњи одмор, плаћено и неплаћено одсуство
- б) дневни, недељни и годишњи одмор, плаћено и неплаћено одсуство**
- в) годишњи одмор и плаћено одсуство

135. Дневни одмор у трајању од 30 минута не може се користити:

- а) ван времена одређеног за паузу
- б) без дозволе непосредног руководиоца
- в) на почетку и на крају радног времена**

136. Годишњи одмор износи:

- а) најмање 20 а највише 30 радних дана
- б) најмање 18 а највише 35 радних дана
- в) најмање 20 а највише 35 радних дана**

137. Државни службеник се, ради остваривања и заштите својих права:

- а) може писмено обрађати руководиоцу органа државне управе и Управној инспекцији**
- б) може писмено обрађати Управној инспекцији, а не и руководиоцу органа државне управе
- в) не може обрађати ни руководиоцу органа државне управе, ни Управној инспекцији

138. Државни службеник има право жалбе на решење којим се одлучује о његовим правима и дужностима, и то:

- а) на свако такво решење
- б) на свако такво решење, осим када је жалба законом изричито искључена**
- в) само на решења којима се одлучује негативно по службеника

139. Државни службеник је дужан да изврши усмени налог претпостављеног, с тим што налог може да „задржи од извршења“ и то саопшти претпостављеном ако сматра:

- а) да је налог супротан прописима или правилима струке или да његово извршење може проузроковати штету**
- б) да је налог добио пред сам крај радног времена
- в) да извршење налога није у опису послова његовог радног места

140. Ако претпостављени понови у писменом облику налог који је био дао усмено и који је државни службеник „задржао од извршења“, државни службеник је дужан да:

- а) поново укаже да је налог супротан прописима или правилима струке или да његово извршење може проузроковати штету
- б) изврши налог
- в) изврши налог и о томе писмено обавести руководиоца органа**

141. У случају одбијања извршења налога чије би извршење представљало кажњиво дело, државни службеник је дужан и да:

- а) о томе писмено обавести руководиоца органа, а ако је он издао налог – орган који надзире рад органа државне управе**
- б) састави о томе писмену белешку
- в) обавести о томе јавног тужиоца

142. Привремени премештај државног службеника на друго одговарајуће радно место у истом органу (због замене одсутног службеника или повећаног обима посла) траје:

- а) најдуже 6 месеци
- б) најдуже једну годину**
- в) најдуже две године

143. Уз послове свог радног места, државни службеник дужан је да, по писменом налогу претпостављеног, ради и послове који нису у опису његовог радног места ако за њих испуњава услове (због повећаног обима посла или замене одсутног службеника), а најдуже:

а) 6 месеци

б) 3 месеца

в) 30 радних дана

144. По писменом налогу претпостављеног, државни службеник је дужан да ради на радном месту нижем од свог у случају:

а) повећаног обима посла и налога Владе

б) елементарне непогоде, више силе или других непредвидивих околности

в) проглашења ванредне ситуације

145. Дужност чувања службене или друге тајне одређене законом или другим прописом обавезује државног службеника:

а) док му траје радни однос у државном органу

б) и по престанку радног односа у државном органу

в) годину дана по престанку рада у државном органу

146. Непоштовање радног времена и прописаних правила понашања у државном органу представља:

а) повреду радних дужности за коју се може изрећи дисциплинска казна

б) повреду угледа органа

в) некажњиву повреду радне дисциплине

147. У односима са претпостављеним и другим службеницима, државни службеник је, према Кодексу понашања државних службеника, дужан да обезбеди потребну сарадњу, да не омета процес рада, поспешује професионалне односе и радну атмосферу, као и да увек поступа:

а) с дужном пажњом и поштовањем

б) љубазно и коректно

в) срдечно и пријатељски

148. Државни службеник сме да саопштава информације до којих је дошао у обављању послова:

а) само ако се ради о информацијама у вези са пословима које он обавља

б) само ако се ради о информацијама које не штете угледу органа

в) само ако је овлашћен да саопшти информације

149. Државни службеник је дужан да својим понашањем чува углед органа, а та се обавеза односи на:

а) понашање приликом обављања послова

б) понашање приликом обављања послова и ван посла на јавном месту

в) понашање приликом обављања послова и ван посла на јавном месту и у приватном животу

150. Мерила радне успешности државног службеника су:

а) Резултати рада

б) Понашајне компетенције

в) Понашајне компетенције и резултати рада

151. Радна успешност државног службеника редовно се вреднује једном годишње за период:

а) Од 01. јануара до 31 децембра

б) Од 01 фебруара текуће године до 01 фебруара наредне године

в) Од 31. јануара текуће године до 31 јануара наредне године

152. Општи програм обуке државних службеника обухвата уводни програм обуке и програм континуираног стручног усавршавања. Уводни програм обуке је намењен стручном оспособљавању:

- а) приправника
- б) државних службеника који први пут заснивају радни однос
- в) државних службеника који први пут заснивају радни однос и оних који се припремају за полагање државног стручног испита**

153. Поред државног стручног испита, законом се може предвидети обавеза полагања посебног стручног испита, а тај испит се може предвидети за радна места службеника:

- а) са посебним дужностима и овлашћењима**
- б) са посебним одговорностима
- в) која захтевају специфична знања и вештине

154. Поред приправника који је примљен на основу јавног конкурса у радни однос, закон познаје и стручно оспособљавање незапослених лица по програму за приправнике на основу уговора, а са тим лицима се закључује:

- а) уговор о раду на одређено време
- б) уговор о стручном оспособљавању**
- в) уговор о волонтирању

155. Некада персонални послови, затим кадровски послови, а данас:

- а) општи послови
- б) послови управљања људским ресурсима**
- в) службенички послови

156. Државни службеник може одговорати кривично, прекршајно, за повреде радних дужности и материјално (за штету). Одговорност за повреде радних дужности је:

- а) дисциплинска одговорност**
- б) прекршајна одговорност
- в) службена одговорност

157. Ако у органу није образована дисциплинска комисија, дисциплински поступак против државног службеника на извршилачком радном месту покреће, води и доноси одлуку:

- а) непосредни претпостављени
- б) руководилац органа**
- в) државни службеник на ког руководилац пренесе овлашћење за то

158. За теже повреде радних дужности може се, поред других казни, изрећи и казна:

- а) престанак радног односа**
- б) условни престанак радног односа
- в) привремени престанак радног односа

159. Пошто је покренут дисциплински поступак, државни службеник може, под одређеним условима, бити до окончања тог поступка:

- а) премештен на друго радно место
- б) удаљен с рада**
- в) упућен на годишњи одмор

160. Ако државни службеник на раду или у вези с радом проузрокује штету трећем лицу својим незаконитим или неправилним радом, за штету ће одговорати:

- а) државни службеник
- б) Република Србија**
- в) орган државне управе у коме службеник ради

161. Пошто Република Србија надокнади штету коју је државни службеник проузроковао трећем лицу, она има право да:

- а) од државног службеника захтева накнаду плаћеног износа
- б) од органа државне управе захтева накнаду плаћеног износа
- в) од државног службеника захтева накнаду плаћеног износа ако је он штету проузроковао намерно или из крајње непажње**

162. У случају престанка радног односа државном службенику по сили закона по основу протеча два месеца од када је постао нераспоређен, за престанак радног односа потребно је:

- а) да се донесе решење о престанку радног односа**
- б) није потребно доносити решење

163. Ако се изменама правилника нека радна места укину или смањи број службеника, а државни службеник се не сагласи са премештајем на ниже радно место које одговара његовој стручној спреми, и за које испуњава остале услове за рад, односно поседује компетенције, такви државни службеници:

- а) добијају решење о премештају у други државни орган
- б) добијају решење о престанку радног односа**
- в) постају нераспоређени

164. Намештеник заснива радни однос:

- а) решењем о пријему у радни однос
- б) уговором о раду**
- в) уговором о повременим и привременим пословима

165. Ради спречавања сукоба интереса, Закон о државним службеницима забрањује државним службеницима да приме поклон у вези с вршењем својих послова или било какву услугу или другу корист за себе или друга лица. Од забране примања поклона изузети су:

- а) сви поклони које дају странке
- б) протоколорани и пригодни поклони мање вредности**
- в) поклони који се добијају без тражења

166. Забрана примања поклона, других услуга и користи за себе или друга лица обухвата и:

- а) забрану тражења поклона, других услуга или користи**
- б) не обухвата
- в) прописи нису јасни с тим у вези

167. Дефиниција поклона у Закону о Агенцији за борбу против корупције обухвата ствар, право и услугу без одговарајуће накнаде и сваку другу корист за службеника или повезано лице, а у вези је са вршењем послова службеника. Из ове дефиниције је, ради провере Вашег знања, изостављена врста поклона који се може и најчешће добити, а наведена је у дефиницији на првом месту, а то је:

- а) новац**
- б) бесплатна храна и пиће
- в) парфеми

168. Повреда дужности, односно правила у вези са забраном примања поклона, других услуга и користи квалификована је у Закону о државним службеницима као:

- а) лакша повреда радне дужности
- б) тежа повреда радне дужности**
- в) лакша или тежа повреда радне дужности, зависно од тежине

169. Круг повезаних лица одређен је у Закону о Агенцији за борбу против корупције и обухвата: супружнике, крвне сроднике у правој линији, сроднике у побочној линији до другог степена, усвојитеља, усвојеника и свако друго физичко лице, као и правно лице, које се према другим основима и околностима може оправдано сматрати интересно повезано са функционером, односно службеником. Из ове дефиниције су ради провере Вашег знања изостављени, а у дефиницији су изричито наведени:

- а) тазбински сродници
- б) ванбрачни партнери**
- в) деца

170. Пригодни поклон мање вредности је онај чија појединачна вредност не прелази:

- а) 5% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији**
- б) 1% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији
- в) 3% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији

171. Ако је државни службеник у недоумици да ли се понуђени поклон може сматрати пригодним поклоном мање вредности, он је према Кодексу понашања државних службеника, дужан да о томе затражи мишљење од:

- а) Агенције за борбу против корупције
- б) непосредно претпостављеног**
- в) Дирекције за имовину Републике Србије

172. Према Кодексу понашања државних службеника, државни службеник је дужан да понуђени поклон (који није мање вредности) или понуђену другу корист одбије, предузме радње ради идентификације лица и ако је могуће пронађе сведоке, као и да одмах, а најкасније у року од 24 часа, о томе сачини службену забелешку и обавести:

- а) полицију
- б) непосредно претпостављеног
- в) руководиоца органа

173. Државни службеник у обављању послова може доћи у посед информација које би му могле користити за стицање погодности у обављању својих приватних послова или послова с њим повезаних лица. Коришћење таквих информација у приватне сврхе му забрањује:

- а) закон
- б) Кодекс понашања државних службеника**

174. Државни службеник на извршилачком радном месту дужан је да у случају интереса који он или с њиме повезано лице може имати у вези са одлуком органа у чијем доношењу учествује:

- а) писмено обавести руководиоца органа (ради изузећа)**
- б) буде уздржан од могућности сукоба интереса
- в) даје предност јавном интересу пред својим приватним интересом

175. На државне службенике на положају примењују се све одредбе Закона о Агенцији за борбу против корупције (пријављивање имовине, спречавање сукоба интереса и др.) које важе за носиоце јавних функција:

- а) да**
- б) не

176. У циљу спречавања и отклањања могућности за настанак и развој корупције, органи државне управе су дужни да доносе планове интегритета, у складу са:

- а) законом
- б) законом и смерницама Агенције за борбу против корупције**
- в) оценом изложености корупцији

177. У циљу превенције корупције спроводи се обука државних службеника, а ту обуку спроводи:

- а) орган државне управе
- б) Агенција за борбу против корупције
- в) орган државне управе у сарадњи са Агенцијом за борбу против корупције**

178. Ако сумња на постојање корупције у органу државне управе, државни службеник писмено обавештава о томе:

- а) непосредно претпостављеног или руководиоца**
- б) јавно тужилаштво
- в) Агенцију за борбу против корупције

179. Да ли Закон о заштити узбуњивача пружа заштиту државном службенику који указује на кршење прописа о сукобу интереса и спречавању корупције:

- а) да**
- б) не

180. Државни службеник може ван радног времена да ради за другог послодавца (додатни рад), ако тај рад није забрањен законом или другим прописом, не ствара могућност сукоба интереса или не утиче на непристрасност његовог рада. Поред наведених услова, за додатни рад потребна је и:

- а) писмена сагласност руководиоца органа**
- б) дозвола руководиоца органа
- в) сагласност Агенције за борбу против корупције

181. О свом додатаном научно-истраживачком раду, објављивању ауторских дела и раду у културно-уметничким, хуманитарним, спортским и сличним удружењима, државни службеник:

- а) је дужан да обавести руководиоца органа**
- б) није дужан да обавести руководиоца органа

182. О додатном раду директора органа у саставу министарства, директора и заменика директора посебне организације одлучује:

- а) Влада, односно други орган надлежан за њихово постављење**
- б) Високи службенички савет
- в) председник Владе

183. Државни службеник не сме да оснује привредно друштво, јавну службу, нити да се бави предузетништвом:

- а) нетачно
- б) тачно**

184. Државни службеник не сме бити:

- а) директор правног лица
- б) директор или заменик директора правног лица
- в) директор, заменик или помоћник директора правног лица**

185. За рад органа државне управе одговара Народној скупштини:

- а) Влада**
- б) руководилац органа државне управе
- в) председник Владе

186. Министри су за свој рад и за стање у области из делокруга министарства одговорни:

- а) Народној скупштини
- б) Влади
- в) председнику Владе, Влади и Народној скупштини**

187. Влада усмерава органе државне управе (у спровођењу политике и извршавању закона и других прописа), усклађује њихов рад и министарствима и посебним организацијама одређује рокове за доношење прописа (ако ти рокови нису одређени законом или општим актом Владе). Све то Влада чини актима који се називају:

- а) закључци**
- б) уредбе
- в) одлуке

188. Ради усмеравања појединих послова из делокруга више органа државне управе, Влада може оснивати:

- а) координациона тела**
- б) радне групе
- в) заједничка тела органа државне управе

189. Министарства и посебне организације подносе једном годишње документ који садржи опис стања у областима из њиховог делокруга, податке о извршавању закона, других општих аката и закључака Владе и податке о предузетим мерама и њиховом дејству. Тај документ је:

- а) годишњи извештај о раду**
- б) годишњи преглед активности
- в) извештај о извршавању послова

190. Годишњи планови рада и извештаји о раду органа државне управе у саставу министарстава се:

- а) не израђују
- б) израђују и достављају Влади као посебни документи
- в) израђују и достављају Влади у оквиру планова и извештаја министарстава у чијем су саставу ти органи**

191. Орган у саставу министарства пред Владом и Народном скупштином представља:

- а) директор тог органа
- б) један од министара
- в) министар у чијем министарству је тај орган**

192. Министарства и посебне организације дужни су да Народној скупштини и председнику Републике дају обавештења, објашњења и податке везане за њихове надлежности, а то чине:

- а) непосредним достављањем Народној скупштини и председнику Републике
- б) прослеђивањем преко Владе**
- в) прослеђивањем преко служби Народне скупштине и председника Републике

193. Народна скупштина надзире рад органа државне управе:

- а) непосредно
- б) разматрањем њихових извештаја о раду
- в) преко надзора над радом Владе и чланова Владе**

194. Изузетно од правила да Народна скупштина надзире рад органа државне управе преко надзора над радом Владе и чланова Владе, Народна скупштина врши непосредан надзор над радом:

- а) појединих министарстава
- б) служби безбедности**
- в) службе државне безбедности

195. Државни службеник може бити одређен за:

- а) представника Владе на седници Народне скупштине
- б) повереника Владе на седници одбора Народне скупштине**

196. Председник Републике, пошто саслуша мишљење представника изабраних изборних листа, предлаже Народној скупштини:

- а) кандидата за председника Владе**
- б) кандидате за председника и чланове Владе
- в) кандидате за председника Владе и министра одбране

197. Односи органа државне управе са судовима почивају на обавези првих да поштују независност суда, као и на јасној подели надлежности, изведеној сагласно начелу поделе власти. Ипак, постоји судска контрола законитости коначних управних аката и, с тим у вези, право суда да:

- а) поништи управни акт
- б) поништи управни акт, реши управну ствар или наложи органу доношење новог акта или доношење акта када он није ни био донет**
- в) поништи и измени управни акт

198. Када у управном поступку орган управе мора да, пре одлучивања о управној ствари, реши питање постојања кривичног дела, постојања брака или да утврди родитељство, такво питање (тзв. претходно питање):

- а) дужан је да сам реши
- б) дужан је да решавање препусти суду**
- в) може га сам решити за потребе даљег вођења поступка

199. Ако орган државне управе не достави суду исправе којима располаже, а које су потребне за вођење управног спора, то ће бити разлог за:

- а) новчано кажњавање руководиоца органа**
- б) новчано кажњавање овлашћеног државног службеника

200. За узајамне односе судова и органа државне управе посебно су важни послови правосудне управе, које обавља:

- а) секретар суда
- б) министарство надлежно за послове правосуђа**
- в) Високи савет судства

201. Ако дођу до сазнања о извршењу кривичног дела, органи државне управе су дужни да поднесу кривичну пријаву:

- а) суду
- б) полицији
- в) надлежном јавном тужилаштву**

202. Функција Заштитника грађана је:

- а) заштита права грађана
- б) контрола рада органа државне управе
- в) заштита права грађана и контрола рада органа државне управе, Државног правобранилаштва и ималаца јавних овлашћења**

203. У оквиру поступка који води, Заштитник грађана има право приступа просторијама и увида у списе и податке органа државне управе, а може и обавити разговор:

- а) само са руководиоцем органа државне управе
- б) са сваким државним службеником**

204. Поводом утврђених неправилности, Заштитник грађана је овлашћен да:

- а) јавно препоручи разрешење руководиоца органа државне управе
- б) иницира покретање дисциплинског поступка против одговорног службеника
- в) јавно препоручи разрешење руководиоца органа државне управе и иницира покретање дисциплинског поступка против одговорног службеника**

205. Ако одлучи да ускрати давање информације од јавног значаја и о томе обавести тражиоца информације, орган државне управе је дужан да се позове на:

- а) неки од законских основа за ограничење права на слободан приступ информацијама од јавног значаја**
- б) чињеницу да се о тој ствари води поступак који није окончан
- в) претпоставку да би давање информације штетило угледу државних органа

206. Решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности донето поводом жалбе тражиоца информације представља:

- а) првостепено решење
- б) другог степени и коначни управни акт**
- в) решење које орган државне управе може да оспорава пред судом

207. Због неизвршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности могу се (одговорном лицу у органу државне управе) изрећи:

- а) новчане казне**
- б) дисциплинске мере
- в) мера разрешења

208. Органи државне управе могу покренути поступак за оцену уставности и законитости општих правних аката пред Уставним судом:

- а) тачно**
- б) нетачно

209. Уставни суд врши контролу над радом органу државне управе:

- а) контролом уставности и законитости управних прописа (правилника, наредаба и упутстава)
- б) не врши
- в) контролом уставности и законитости управних прописа и поводом уставних жалби**

210. Ако надлежно министарство сматра да општи акт донесен у делокругу покрајине, општине или града није у складу са Уставом, законом, другим прописом или општим актом Народне скупштине и Владе, дужно је да Влади предложи да донесе решење о обустави од извршења општег акта (и на њему заснованих појединачних аката), а Влада потом:

- а) налаже министарству да покрене поступак за оцењивање уставности и законитости тог акта пред Уставним судом
- б) покреће поступак за оцењивање уставности и законитости тог акта пред Уставним судом**
- в) поништава општи акт

211. Статут аутономне покрајине доноси њена скупштина, уз претходну сагласност:

- а) надлежног министарства
- б) Народне скупштине**
- в) Владе

212. Против појединачних аката или радњи органа државне управе којима се онемогућава вршење надлежности аутономне покрајине, орган одређен покрајинским статутом:

- а) има право жалбе Управном суду
- б) има право жалбе Уставном суду**
- в) има право жалбе Влади

213. Поред права обустављања од извршења општег акта општине и града за који сматра да није сагласан Уставу или закону (и потом покретања поступка за оцењивање његове уставности и законитости), Влада има и право да распусти скупштину општине и града ако та скупштина:

а) не заседа дуже од 3 месеца

б) не донесе буџет или статут у року утврђеном законом

в) не изабере председника општине и општинско веће, односно градоначелника и градско веће у року од месец дана од дана конституисања скупштине или од дана њиховог разрешења или оставке

г) само у случајевим под а) и б)

д) у случајевима под а), б) и в)

214. Ако се појединачним актом или радњом државног или покрајинског органа онемогућава вршење надлежности општине и града, орган одређен статутом општине или града има право жалбе:

а) Уставном суду

б) Управном суду

в) Влади

215. Када је имаоцима јавних овлашћења поверено да доносе прописе за извршавање закона, ималац јавног овлашћења је дужан да пре објављивања прописа прибави мишљење о уставности и законитости тог прописа, а мишљење се прибавља од:

а) Уставног суда

б) Владе

в) надлежног министарства

216. Прописи које доносе имаоци јавних овлашћења, кад им је то поверено, морају да одговарају прописима које доносе органи државне управе у погледу:

а) природе и назива

б) врсте, назива, правног обликовања, ступања на снагу и начина објављивања